

imagine oamenilor, iar Dumnezeu iată că dă cu prisosință din darurile sale de preț, sunt oameni care știu să le primească !

P. S. Într-unul dintre cele mai minunate spații ale românismului, care este Maramureș, sunt două râuri frumos curgătoare, limpezi ca lacrima: Mara și Iza - Isa. Oamenii

pot fi frumoși precum râurile. Limpezi. Oameni.

Daniel Marian

Din tainele lumii teatrale

Biblioteca Județeană „Ovid Densusianu” Hunedoara-Deva a organizat în data de 12 noiembrie lansarea volumului A fi sau a nu fi... actor, semnat de Isabela și Mara Hașa.

Autoarele, actrița Isabela Hașa și fiica acesteia, teatrologul Mara Hașa, adună între copertele volumului texte rezultate din experiența unei vieți dăruite teatrului și studii de teatrologie. În fața unui public numeros, iubitor de teatru și doritor să cunoască mirifica lume a scenei, autoarele au prezentat acest volum, rezultat al pasiunii lor de o viață față de arta teatrală.

Parafrazând prea bine cunoscuta replică hamletiană „A fi sau a nu fi”, titlul volumului încearcă să deschidă perspective noi, inedite, în abordarea fenomenului teatral, spre mai buna lui înțelegere în epoca în care și teatral a suferit transformări profunde care, însă, nu l-au îndepărtat de misiunea lui educativă atât de bine imortalizată în celebrele cuvinte scrise în 1819 de Iancu Văcărescu, cu prilejul primului spectacol de teatru în limba română de la Cișmeaua Roșie:

*V-am dat teatru, vi-l păziți
Ca un lăcaș de muze.
Prin el curând veși fi vestiți
Prin vești departe duse.
Cu el năravuri îndreptați,
Dați ascuțiri la minte,
Podoabe limbii noastre dați
Cu românești cuvinte!*

Această carte a fost scrisă cu tot respectul și prețuirea datorate marilor înaintași ai scenei românești și pentru acest lucru feliicit din inimă autoarele și le mulțumesc pentru darul pe care ni l-au făcut.

Cu deosebită considerație, Manager
Ioan Sebastian BARA

Carte: „A fi sau a nu fi... actor”

Cu o inimă întreagă

Mara Hașa, Isabela Hașa – „A fi sau a nu fi... actor”

sa, ci absoarbe spațiul care-l inconjoară, cu fiecare respirație, gest, tresărare, înmugurire și amurg.

Pentru Mara și Isabela Hașa, teatrul cred că e precum mănunchiul de aripi care îi conferă cerului rostul de a găzdui zborul; sau e cerul niciodată cuprins și atât de niciodată știut, încât nevoia de a-ți încerca pentru zbor aripile pe care fără să știi le ai, vine de la sine.

Bucuria de a ține în mână o carte a acestor două actrițe dragi, e firesc care împlinește bucuria de a îmbrățișa scena pe care ele o infloresc cu puterea sublimului transfigurată atât cât este dat de la Dumnezeu, pentru

Fiind vorba, în fapt, despre două femei care bat împreună, ale mamei și fiicei, în aceeași mare dragoste pentru cuvântul rostit și acela scris. Dincolo de acestea, e TEATRUL, mai mult decât o profesie, un rost și un scop în viață. Și teatrul nu e doar cuvântul, cu tot sufletul care zace în acesta. E întreaga trăire a omului care însuși nu mai e doar sinea

